

Biblická hodina – 11.09.2025

Suspírium: „...prehovorím ja, Hospodin. Čo poviem, to sa splní a už sa neoddieli. Ešte za vašich dní, dom vzdoru, prehovorím a svoje slovo splním,““ znie výrok Pána, Hospodina.“ (Ez 12,25) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 119 65-68. verše: „Sú často divné Tvoje svedectvá...“

Modlitba: Pane a Bože náš, toľkokrát sme sa snažili zariadiť si život, postarať sa o seba a o svoje rodiny a zlyhali sme, pretože sme si mysleli, že najlepšie poznáme svoje potreby. No nemáme moc čerpať vodu zo skaly na púšti alebo uprednostniť potreby iných pred svojimi vlastnými. Máme svoje vlastné problémy, a aj na tie sme prikrátky. Stále sa niečoho bojíme. Naša práca i potreby našich detí a vnúchat nezodpovedajú tomu, čo Ty v skutočnosti hlásaš. Naše starosti už prerástli cez našu hlavu. Ty si však prisľúbil, že nás neopustiš a nenecháš nás samých. Dnes všetko vkladáme do Tvojich rúk. Nauč nás vo svojom Slove skrze Ducha Svätého, kde sú naše životy na najlepšom mieste. Posilni náš vzťah s Tebou, daj nám živú vieru, odvážny postoj k tomu, čo nám kladieš na srdce, aby sme aj v najťažších životných situáciách neupadli do zúfalstva a malomyselnosti. Neprosíme Ťa, Spasiteľ náš, aby si nám dal bezstarostný život, ale aby sme sa povzniesli nad to, v čom žijeme a ako žijeme, a aby naša viera, hľadiac na Teba, prechádzala aj púšťou, i tam nás uisťuješ o svojej požehnanej prítomnosti. Prosíme za bratov a za sestry, za jednotu našej cirkvi, aby sme Ťa jedným srdcom a jednými ústami oslavovali, lebo Tvoje rozhodnutia a ustanovenia sú nepochopiteľné a Tvoje cesty nevyspytateľné. (viď. R 11,33) Pre Ježiša, nášho Vykupiteľa, vypočuj nás. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha Mojžišova 19. kapitola: „*Presne tri mesiace po odchode z Egypta prišli Izraeliti na Sinajskú púšť. Keď odišli z Refidimu, prišli na Sinajskú púšť a utáborili sa na nej. Izraeliti si tam naproti vrchu postavili stany. Mojžiš vystúpil k Bohu. Hospodin ho oslovil z vrchu a povedal mu: „Toto povieš domu Jáкова a oznámiš synom Izraela: ‚Sami ste videli, čo som urobil Egyptanom, ako som vás niesol na orlích krídlach a priviedol k sebe. Ak teda budete pozorne počúvať môj hlas a budete zachovávať moju zmluvu, budete mojim osobným vlastníctvom medzi všetkými národmi, lebo celá zem je moja. Budete mi kráľovstvom kňazov, svätým národom.‘ Toto povieš Izraelitom.“* Mojžiš šiel, zvolal starších ľudu a predniesol im všetko, čo mu Hospodin prikázal. Všetok ľud spoločne odpovedal: „Splníme všetko, čo povedal Hospodin.“ Potom Mojžiš predniesol Hospodinovi odpoveď ľudu. Hospodin povedal Mojžišovi: „Ja prídem k tebe v hustom oblaku, aby ľud počul, keď sa budem s tebou rozprávať, a mohol aj tebe vždy dôverovať.“ Mojžiš oznámil Hospodinovi slová ľudu. Hospodin povedal Mojžišovi: „Choď k ľudu a dnes i zajtra ich posväť a nech si vyperú odevy. Nech sa pripraví na tretí deň, lebo na

tretí deň zostúpi Hospodin pred očami všetkého ľudu na vrch Sinaj. Vyznač ľudu hranicu okolo vrchu a povedz: „Neopovážte sa vystúpiť na vrch alebo prekročiť jeho hranicu.“ Ktokoľvek sa vrchu dotkne, postihne ho smrť. Nijaká ruka sa nedotkne vinníka, treba ho ukameňovať alebo prebodnúť šípom, či to bude zviera alebo človek, nesmie zostať nažive! Len vtedy, keď zaznie zdĺhavý tón rohu, smú vystúpiť na vrch.“ Mojžiš zostúpil z vrchu k ľudu, posvätil ho a oni si vyprali rúcha. Potom povedal ľudu: „Na tretí deň buďte pripravení! Nepribližujte sa k žene!“ Na úsvite tretieho dňa začalo hrmieť a blýskať sa, vrch zahalil hustý oblak, znel silný zvuk rohu a všetok ľud v tábore sa chvel strachom. Mojžiš vyviedol ľud z tábora v ústrety Bohu a zostal stáť na úpätí vrchu. Celý vrch Sinaj bol v dyme, lebo Hospodin zostúpil naň v ohni. Dym z neho vystupoval ako z taviacej pece a celý vrch sa prudko zachvieval. Zvuk rohu mohutnel. Mojžiš hovoril a Boh mu v hrmení odpovedal. Hospodin totiž zostúpil na vrch Sinaj, na jeho vrchol. Hospodin zavolať Mojžiša na samý vrchol a Mojžiš vystúpil. Hospodin povedal Mojžišovi: „Zostúp dolu a varuj ľud, aby sa nikto neodvážil preniknúť k Hospodinovi a nepokúšal sa ho uvidieť, lebo by veľa z nich zahynulo. Aj kňazi, ktorí pristupujú k Hospodinovi, musia sa zasvätiť, aby ich Hospodin nezahubil.“ Mojžiš povedal Hospodinovi: „Ľud nemôže vystúpiť na vrch Sinaj, veď ty sám si nás varoval, keď si prikázal: „Vyznač medzu okolo vrchu a posväť ho!“ Hospodin mu odpovedal: „Teraz zostúp, potom vystúpiš spolu s Áronom. Kňazi a ľud nesmú preniknúť a vystúpiť k Hospodinovi, aby ich nenapadol.“ Mojžiš zostúpil k ľudu a povedal mu to.”

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-6.verše: Čas letí. Už tri mesiace sú, čo od najväčšej služby Pánovej uplynulo. Izrael prešiel cez Červené more suchou nohou. Konečne sa priblížili k tomu miestu, kde im Hospodin určí presné pravidlá spoluzitia. Bude im daný Zákon. Desatoro bude zjavené. Hora Sinaj (IIMojž), hora Chóreb (VMojž) je zjavením Božej lásky. Mojžiš vystupuje na horu a jeho vstup je posvätený Božím hlasom. Znakom dialógu je, že ľud to počuje. Zmluva je pripravená zo strany Pánovej, len ľud si musí uvedomiť viaceré aspekty života po boku Hospodina.

Prvý aspekt sa týka dôslednosti v poslušnosti. Byť dôsledný a počúvať Hospodina. Boh prehovorí, ale konať Jeho slovo je neobyčajná slasť pre Boží ľud. Poslúchať. Poslušnosť. Aká vzácna vlastnosť. Poslušnosť v rodine. Poslušnosť v práci. Poslušnosť vo vzťahoch. Poslušnosť. Byť poslušný v čase najväčšej anarchie. Byť poslušný, keď každý reptá. Tri mesiace na púšti boli znakom toho, že Boží ľud si neuvedomuje svoje výsadné postavenie. Druhý aspekt je práve vedenie Božie. Orlie krídla. Na orliech krídlach. Aké to je? Orol vzlietne z úpäť skál a vidí výšiny. V Izraeli je jediným vtákom, ktorý sa vznáša. Vidí pod sebou všetko. Keď sa orol objavil na obzore, Izrael si spomenul, že čo znamená Božie vedenie. Zabúdame, a predsa sme videli s Hospodinom jeho dobrodenia.

Zabúdame, a predsa sme prežili Jeho milostivé skutky. Zabúdame, a predsa sme to s Hospodinom v skutku prekonali, lebo On je živý Boh. Človek je zábudlivý tvor. Tretí aspekt sa týka vlastného postavenia ľudu vyvedeného z domu otroctva. Prvý medzi národmi, lebo celá zem patrí Hospodinovi. Je to Boží argument. Prvenstvo Izrael i v súčasnosti si deleguje pre seba, ale poslušnosť už nie. Prvý medzi národmi, ak poslúchne Hospodina. Vyvyšovať sa vedia aj kresťania. Byť prvý vie aj ten, koho pretvorila Kristova krv. Výsostné postavenie Izraela neslobodno popierať. Oni boli, sú a zostanú prví vo vyvolení. Častokrát na ich konto zaznieva poznámka, tí Židia, a to ironicky a nekorektne. Vyvolený národ je židovský národ. Národy a národnosti. Kresťania a kresťanské denominácie nemajú byť sebeckými protivníkmi, ale spolu tešiteľmi z toho, že celá zem patrí Hospodinovi. Štvrtý aspekt je ten, že Izrael má byť príkladom medzi ostatnými národmi. Jeho kňazské postavenie vyzdvihuje pisateľ tejto state. To nie je rodená vlastnosť. Izrael nie je lepší o nič ako ostatné národy. Hospodin s nimi uzatvoril zmluvu iba púhou milosťou. Ľud zvláštny nie je od narodenia, ale od vyvolenia. Zvláštne vlastníctvo. Pôvodne to bolo osobný majetok kráľa, ktorým mohol disponovať iba on sám. Bezvýhradná dispozícia Bohu. On má na neho zvláštny nárok.

7-15. verše: Ľud musí počuť, že Hospodin s Mojžišom rozpráva, ale nesmie opovážlivo vystúpiť na horu. Bez Božieho rozkazu nie je možné pristúpiť. Túto svätosť sám Mojžiš zažil už pri horiacom kry. (II Mojž 4) Svätosť Hospodinova. Nepribližuj sa! – takto znie výrok Hospodina. Nečistý nemôže pristúpiť. Čistá odev je symbolom toho, že nečistota musí ísť bokom. Musia zabudnúť na Egypt, nečistý je i ten, kto prechádza púšťou. Žiadne styky s pohanstvom. Od všetkého, čo sa Bohu protiví, toho sa zdržať. Boh vždy povie svojmu ľudu, prečo nemôže predstúpiť pred Jeho tvár. Viera v Hospodina odmieta všetko, od mágie až po kulty pohanské. Veľkú pozornosť treba venovať tomu, ako sa k Bohu obraciame. My, novozákonní tešitelia ľudu Božieho, to máme jednoduchšie, ale Svätosť Božia je i tu prítomná. Nečistý na tele i na duchu nemôže predstúpiť pred Pána. Nečistý vo vzťahoch. Treba sa zmieriť, ak máš nejaké problémy s bratmi a so sestrami, až potom môžeme priniesť obetné dary Pánovi. (porov. Mt 5,21-26) Živá viera v Hospodina predvída všetky nečistoty, ktoré treba zložiť pred Pánom. Poslušnosť Božiemu ľudu i tu je na prvom mieste. Hriechy vyznať, spreneveru priznať.

16-25. verše: Tretí deň pod Sinajom ľud sa zobúdzal na neobyčajný rachot. Čo to je? Videli a počuli blesky a hromy. Oblak zahalil vrchol hory Sinaj. Je to príchod Hospodina. Mojžiš povedol ľudu až k hore, a bázeň Božia ich premohla. Mojžiš hovoril s Hospodinom, a ľud čakal pod horou Sinaj. Naliehavý pokyn, aby nikto nevstupoval na horu, pretrvával. Len Árona si môže Mojžiš vziať so sebou. Nikto

iný nesmie a nemôže. Je to mimoriadne závažná vec. Je to významný medzník v živote vyvoleného ľudu. Oni si to ešte neuvedomujú, ale tušia, že to v pomere Izrael a Hospodin je výnimočná situácia. Boh je ochotný Izrael prijať a obdať ho zmluvou a zákonom.

Biblický text: List apoštola Pavla Kolosanom 1. kapitola 9-23. veršov: „*Preto aj my, odo dňa, keď sme to počuli, neprestávame sa za vás modliť a prosiť, aby ste vo všetkej múdrosti a duchovnej rozumnosti boli naplnení poznaním jeho vôle, aby ste žili hodní Pána a páčili sa mu vždy, keď budete prinášať ovocie v každom dobrom skutku a rásť v poznaní Boha a aby ste boli posilňovaní každou mocou podľa sily jeho slávy, ku všetkej vytrvalosti a trpezlivosti. S radosťou budete ďakovať Otcovi, ktorý vás urobil účastnými na podiele svätých vo svetle. On nás vytrhol z moci tmy a preniesol do kráľovstva svojho milovaného Syna, v ktorom máme vykúpenie a odpustenie hriechov. On je obraz neviditeľného Boha, prvorodený všetkého tvorstva. Veď v ňom bolo stvorené všetko na nebi i na zemi, viditeľné i neviditeľné, tróny i panstvá, kniežatstvá a mocnosti, všetko je stvorené skrze neho a pre neho. A on je pred všetkým a všetko pretrváva v ňom. On je hlavou tela, Cirkvi. On je počiatok, prvorodený z mŕtvych, aby tak mal vo všetkom prvenstvo. Veď Boh chcel, aby v ňom prebývala všetka plnosť a aby skrze neho a v ňom zmieril všetko, čo je na zemi i v nebesiach, keď nastolil pokoj preliatím jeho krvi na kríži. Aj vás, ktorí ste kedysi boli odcudzení a nepriateľskí k Bohu svojím zmýšľaním a zlými skutkami, teraz s ním zmieril, keď vo svojom pozemskom tele podstúpil smrť, aby vás postavil pred Božiu tvár svätých, nepoškvrnených a bezúhonných, ak totiž vytrvate pevní a stáli vo viere, ak sa neodkloníte od nádeje evanjelia, ktoré ste počuli a ktoré sa hlása všetkému tvorstvu pod nehom. Ja, Pavol, som sa stal jeho služobníkom.“*

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

9-14. verše: Prosba za cirkevný zbor nie je len jednou šémou, ktorou sú napísané listy apoštol Pavla. Každé spoločenstvo je rozličné a potrebuje iné povzbudenie.

- chodiť v plnosti poznania. Plnosť je spojená s mocnosťou. Plnosť poznania však nie je moc, ale naplnenie Božej vôle v živote vyvolených.
- múdrosť Božia. Kým v Starom zákone označuje poznanie spôsobu života, v Novom zákone je to skrytý spasiteľský plán Boží. Pánova cieľavedomá láska všetko odhalí.
- chápanosť: vedenie Ducha Svätého. To nie je postreh, ale dar rozlišovania, čo je dobré, bohumilé a dokonalé.

Slovesom chodiť podčiarkuje osvedčený život, ktorý sa opiera o dôstojnosť Pána. Jeho nárok na náš život je nepostrádateľný. My sme Božím darom pre tento svet.

- ľúbosť, to nie je samolúbosť, ale naopak rast v poznaní Boha a dobrých skutkov. Neste ovocie. Rasťte. O to prosiť je veľmi dôležité.

Ďalším znakom v živote cirkvi skrze Ducha Svätého je trpezlivosť a vytrvalosť. Vydržme v súžení a statočne očakávajme na dokonanie Božieho kráľovstva. Toto čakanie však nie je pasívne, ale je spojená s radosťou. Radosť, ktorá sa nedá potlačiť žiadnym súžením, ale pripodobňuje sa Kristovi, táto podobnosť podnecuje človeka konať. Táto radosť neustále ďakuje za to, že sme Otcom obdarovaní a obdarované, že nádej a dedičstvo svätých sa nevytratí. Čakajú na završenie Novej zmluvy. Dedičstvo svätých je podmienené tým, že človek prijal spasenie v Kristovi. Protiklad svetla a tmy poukazuje na starý a nový život pohanov. Dielo Ježiša Krista je završené v údoch. Písmo vykonáva skutočnú moc. Sme vyslobodení. Odpustenie zo strany Boha je zmenou vzťahu. Vykúpenie z moci zla je stálym skutkom Kristovým.

15-20. verše: Boh je neviditeľný, ale stál sa viditeľným skrze vlastného obrazu. Kristov vzťah k Bohu je jednoznačný. Kristus, Syn poslušný, vyobrazuje Otca. Boh je Duch, je neviditeľný (porov. R 1,20; ITim 1,17; Žid 11,27), ale Jeho slovo, to vypočutie a poslušnosť voči Božiemu slovu je a má byť na prvom mieste. Ježiš sa zjavil, aby nám vyobrazil Otca. On nie je zavesený na stenu, a tam visí, ale chodí, zviditeľňuje vlastného Otca, a o tomto vzťahu najviac píše apoštol Ján. Otec a Syn. Syn a Otec. „Kto vidí mňa, vidí Otca...” (Jn 14,9)

Prvorodený: Prvý v rade. Ježiš je nadovšetko časovým i hodnotovým ukazovateľom celého stvorenstva. On panuje nad svetmi. Pre neho, V ňom, a skrze Neho bolo všetko stvorené. Teda On je nástrojom stvoriteľského aktu Božieho, ale On je aj cieľom aj vzorom stvorenia. Prevyšuje každé stvorenie. Súdržnosť je spojená iba s Kristom. Svoje bytie, svoje trvanie, svoju existenciu predstavujem iba v ňom.

Všetko je podriadené Kristovi. Tróny, panstvá a vrchnosti prináležia Kristovi. Všetky veci, nebeské, zemské, viditeľné i neviditeľné sú pod Kristovou nadvládou a fungujú len pod Jeho vedením. Nezávislosť. Prevyšovanie. Hľadať pomoc a poznanie. Každý chce byť sám sebe pánom, ale učeník je učeník, Pán je Pán. Svet je svet. Cirkev je cirkev.

Kristus neprišiel vládnuť tomuto svetu, ale slúžiť. Kristovo dielo je na spásu človečiny. Odpustenie hriechov, vykúpenie to nie je len moc, len sila, len vládnutie, ale celkové odovzdanie sa Pánovi v službe. Kozmos, tento svet patrí Kristovi, ale dedičstvo svätých sa neopiera o tento svet. Hlavou cirkvi nie je dvojhlavý drak, ale Kristus, ktorý v bytostnom pomere tela vníma vlastných. Telo a hlava sa nedá oddeliť. Kristus a jeho dielo má prvenstvo. Iba Ním sa začína všetko. Prvenstvo a nadradenie Ježiša Krista. Jeho dosah na náš život je obrovský, ale aj na dosah ostatných, priam kozmický. Vzkriesenie Ježiša Krista sa stalo medzníkom pre kresťanov. Tým si zaslúžil prvenstvo všade. Boh ho učinil prvým vo všetkom. V ňom sa vzkriesenie a nový život nás všetkých začína. Skutočnosť nového života je prvotinou garantovaná, teda Kristom. V ňom sa usídlila –

prebývala plnosť Božia. Myšlienka všadeprítomnosti Boha je tu zakotvená. Konkrétne prítomnosť a prístupnosť Božia. Jedinečnosť Krista je v tom, že On nám stačí. Nepotrebujeme nikoho iného. Naše poznanie o Bohu je dané Kristom. V Ňom prebýva plnosť. Usídlilo sa na zemi skrze Krista a Ducha Svätého to, čo doposiaľ nebolo prístupné. Deti včera na konfirmačnej príprave Ježiša prirovnali k wifi sieti. Kde nie je wifi, neexistuje život. Nie živly tohto sveta určujú pomer života, nie oni rozhodujú o živote, nie ľudské prostriedky, návyky obohatili tento svet, ale Kristus, Ktorý vrátil normálny pomer človeka k Bohu. Vesmírne a kozmické zmierenie nastalo na zemi. Bojuje sa aj dnes. Aj o tvoju, aj o moju dušu Hospodin zabojoval. V krvi Kristovej, na kríži zjavil tú plnosť, ktorá zjednotí tvoj a môj život v Kristovi. Zmier sa s tým... Upovedom svoju dušu, že Kristus zmieril svet s Bohom. Porucha vesmírneho a kozmického sveta je príliš vážna, a tento svet vie naozaj odčiniť iba ten Boh, Ktorého obrazom je Kristus. Zmilovanie Boha je aj Jeho spravodlivosťou.

21-23. verše: Boh takto konal i v živote Kolosanov. Oni boli cudzí a nepriateľskí voči Bohu. Vykonávali zlé skutky. O tom apoštol Pavol otvorene píše. Neopisuje ich ako svätých, ale ako ľudí bezbožných. Áno, existuje i dnes svet bez Boha. Koľko ľudí sa prežíra životom. Koľko ľudí odcudzuje kresťanov. Koľko ľudí hovorí nie tomu, čo sa stalo realitou v Kristovi. Koľko ľudí vyčkáva. Koľko ľudí má slepý osud. Stojím na vlastnom základe, povedal jeden mladý do mojich očí, a ja som mu otvorene povedal, tvoj základ je založený na smrti. Odcudzenie. Cudzí. (porov. Žalm 69,9) Ježiš vo svojom tele, v tele svojho mäsa poukázal na to, že nemusíme patriť hriechu. Plne nám vyhovuje vlastný základ, alebo sa oprieme o službu Kristovu, ktorá je dielom spasenia. Božia tvár sa odkryla. Boh sa nám predstavil. Slovo evanjelia hlása život a nie smrť. Slovo Božie apeluje na naše počutie a svojím obsahom hovorím pod nebom každému, Boh ňa miluje. Pavlove nároky nie sú vysoké. On je iba služobníkom, ale slúži životu, evanjeliu, s Jeho službou je spojená zvláštna sláva i autorita. Nie je to však uznanie sveta. Aké sú naše nároky? Služobník. Skromnosť a jemnosť Pavla je očividná. (porov. IK 2,1)

Záverečná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Keďže Písmo predvídalo, že Boh z viery ospravedlňuje pohanov, už vopred ohlásilo Abrahámovi radostnú zvesť: V tebe budú požehnané všetky národy.“ (Ga 3,8) Amen.

Záverečná pieseň: Chválospev č. 402: „Nezabudni, nezabudni,...“